
3. Sakrament pokuty i pojednania

1. Modlitwa

Pomódl się o odwagę dla tych wszystkich ludzi, którzy dawno nie byli u spowiedzi, żeby zrozumieli, że w tym sakramencie czeka na nich kochający Ojciec.
„Ojcze Nasz...”.

2. Ze skarbca mądrości

Kiedyś cesarz austriacki Franciszek I zwiedzał więzienie. Po wejściu do pierwszej celi rzuciło mu się do nóg kilku skazańców, prosząc o ulaskawienie i zapewniając o swej niewinności. W drugiej celi powtórzyło się dokładnie to samo. Wszyscy więźniowie przysięgali, że są niewinni, że to sąd się pomylił, skazując ich na długie wyroki. Powtarzało się to w każdej celi. W jednej z kolejnych cel cesarz zobaczył jednak więźnia, który nawet nie poruszył się na jego widok. Podczas, gdy inni błagali o ulaskawienie, zapewniając, że nic złego nie zrobili, ten siedział spokojnie na swojej prycy. Zaciekawiony cesarz zapytał go: – A ty za co tu siedzisz? – Za kradzież i oszustwo – odpowiedział. Popełniłeś to wszystko? – zapytał cesarz. – Tak, jestem winien – odpowiedział pokornie więzień. Wtedy cesarz zwrócił się do naczelnika więzienia: – Proszę uwolnić tego łotra, żeby nie psuł tych wszystkich niewinnych ludzi, którzy tutaj siedzą.

(M. Bendyk, Życ Ewangelią. Rok A, Kraków 1995, s. 112)

3. Wiara i życie Kościoła

Jeśli mówimy, że nie mamy grzechu, to samych siebie oszukujemy i nie ma w nas prawdy. Jeżeli wyznajemy nasze grzechy, Bóg jako wierny i sprawiedliwy odpuści ja nam i oczyści nas z wszelkiej nieprawości. Jeśli mówimy, że nie zgrzeszyliśmy, czynimy go kłamcą i nie ma w nas Jego nauki (1 J 1,8-10).

Zbliżali się do Niego wszyscy celnicy i grzesznicy, aby Go słuchać. Na to szemrali faryzeusze i uczeni w Piśmie: "Ten przyjmuje grzeszników i jada z nimi". Opowiedział im wtedy następującą przypowieść: "Któż z was, gdy ma sto owiec, a zgubi jedną z nich, nie zostawia dziewięćdziesięciu dziewięciu na pustyni i nie idzie za zgubioną, aż ją znajdzie? A gdy ją znajdzie, bierze z radością na ramiona i wraca do domu; sprasza przyjaciół i sąsiadów i mówi im: "Cieszcie się ze mną, bo znalazłem owcę, która mi zginęła". Powiadam wam: Tak samo w niebie większa będzie radość z jednego grzesznika, który się nawraca, niż z dziewięćdziesięciu dziewięciu sprawiedliwych, którzy nie potrzebują nawrócenia (Łk 15, 1-7).

Warunki dobrej spowiedzi

Aby spowiedź została dobrze przeżyta, należy spełnić następujące warunki:

- **rachunek sumienia**, czyli przyznanie się przed Bogiem i samym sobą do winy, a następnie przypomnienie sobie grzechów;
- **żał za grzechy**, czyli odczuwany ból z powodu grzechu, zienawidzenie i odrzucenie go. Żał doskonała wypływa z miłości do Boga, którego obraziliśmy, a który tak bardzo nas kocha. Żał niedoskonała, wystarczający jednak do ważności spowiedzi, wypływa ze strachu przed karą Bożą.
- **mocne postanowienie poprawy**, czyli podjęcie decyzji o unikaniu grzechu i okazji do niego. Musi to być realny program zmiany życia, konkretny i uwzględniający sytuację danego człowieka.
- **szczerą spowiedź**, czyli szczerze wyznanie kapłanowi, a przez niego samemu Bogu, wszystkich grzechów, przynajmniej śmiertelnych (także ich ilości).
- **zadośćuczynienie**, czyli odpowiedź człowieka na dar przebaczenia. Dokonuje się ono przez pokutę zadaną przez spowiednika, czyli jest to naprawienie wyrządzonej szkody, dokonywane przez modlitwę, post i pomoc ubogim. Chodzi tu o odnowienie relacji z Bogiem i ludźmi.

Skutki sakramentu pokuty i pojednania

Dobrze przeżyta spowiedź prowadzi do:

- pojednania z Kościołem (ludźmi);
- darowania kary wiecznej spowodowanej przez grzechy śmiertelne;
- darowania, przynajmniej częściowego, kar doczesnych, będących skutkiem grzechu;
- spokoju sumienia i wewnętrznej radości;
- wzrostu sił duchowych do walki z pokusami.

4. Zapamiętaj

Popelniając grzech ciężki, człowiek pozbawia się komunii z Bogiem i wyklucza się z życia wiecznego. Podczas spowiedzi grzechy zostają odpuszczone i darowana zostaje grzesznikowi kara wieczna. Ale każdy grzech, także lekki, powoduje zaciągnięcie kary doczesnej, a więc takiej, którą trzeba odpokutować. W praktyce oznacza to, że człowiek który zgrzeszył i później wyspowiadał się nie będzie potępiony, ale musi jeszcze odpokutować swoje grzechy w czyścicu, żeby wejść do nieba. Natomiast gdy człowiek uzyska odpust zupełny nie musi już odpokutowywać kary w czyścicu i bezpośrednio zostaje przyjęty do nieba.

Przez grzech ciężki człowiek odłącza się od Boga i może znowu pojednać się z Bogiem jedynie poprzez spowiedź.
(Youcat, 206).

5. Modlitwa

Boże, mój Ojczy, tak bardzo mnie kochasz, a ja nie potrafiłem odpowiedzieć na tę miłość. Dlatego przychodzę do Ciebie i błagam o miłosierdzie. Pomóż mi szczerze przyznać się do moich grzechów i serdecznie za nie żałować. Daj mi łaskę przeżycia dobrej spowiedzi i prawdziwego nawrócenia. Spraw, abym mógł iść przez życie z czystym sumieniem i kiedyś spotkać Ciebie, jedyną i wieczną Miłość. Amen.

Źródła grafik:

<https://pixabay.com/pl/photos/wi%C4%99zienie-celi-przest%C4%99pco%C5%9Bci-553836/>

<https://pixabay.com/pl/photos/konfesjona%C5%82-ko%C5%9Bci%C3%B3%C5%82-meble-1399097/>

<https://pixabay.com/pl/photos/strony-faust-gwa%C5%82towny-ward-749676/>

https://assets.holyart.it/images/IC008014/pl/500/R/SN042038/CLOSEUP02_HD/h-8ee188c7/ikona-chrystus-dobry-pasterz.jpg